

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 12C/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913206966
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margita Žilková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2016:6913206966.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudkyňou JUDr. Margitou Žilkovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Debt Finance AG so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO CHE-100.023.266, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom v Bratislave, Karadžičova 8 proti žalovanej W. Q., M.. XX. XX. XXXX, Q. F. R. XXX za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, IČO 42326923, zast. Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2 o 295,89 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej, a to na účet alebo do rúk jeho právneho zástupcu 63,26 eur trov právneho zastúpenia do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 20. 05. 2013 podal na súd žalobca Profidebt Slovakia, s. r. o., Bratislava žalobu proti žalovanej o zaplatenie 381,13 eur s prísl. Uznesením zo dňa 30. 06. 2015 č. 12C/25/2014-56 súd vyhovel návrhu na zmenu účastníka na strane žalobcu tak, že miesto žalobcu Profidebt Slovakia, s. r. o., Bratislava do konania vstúpil ako žalobca Intrum Justitia Debt Finance AG so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko.

Žalobca Profidebt Slovakia, s. r. o. Bratislava sa podanou žalobou domáhal na žalovanej zaplatenia 381,13 eur, zmluvnej pokuty 0,065 % denne a úrokov z omeškania z jednotlivých súm odôvodňujúc to tým, že dňa 11. 06. 2012 uzavrel so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12, IČO 35923130 zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej mu bola postúpená pohľadávka s príslušenstvom voči žalovanej zo zmluvy "Hotovostná pôžička" č. XXXXXX, ktorá bola uzavretá medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 494,72 eur. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené písomne. Pohľadávka ku dňu postúpenia je vo výške 322,96 eur. Príslušenstvo pohľadávky je ďalej tvorené úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 249,21 eur od 21. 03. 2009 do zaplatenia, vypočítaným podľa § 369 ods. 1 Obch. zák. v znení platnom k prvému dňu omeškania. So žalovanou dňa 08. 08. 2012 uzavrel dohodu o uznaní dlhu č. XXXXXXXXXXXX, v ktorej žalovaná uznala svoj záväzok vo výške 411,22 eur a zaviazala sa uznaný záväzok splatiť v 41 mesačných splátkach vo výške 10,03 eur, avšak uhradila len 3 splátky, a to 25. 09. 2012, 25. 10. 2012 a 14. 02. 2013, na základe čoho nesplatená časť záväzku predstavuje sumu 381,13 eur. Keďže žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním splátky záväzku o 3 mesiace a viac, stali sa podľa článku 4.1 dohody splatnými všetky jej záväzky a vznikol mu aj nárok na zmluvnú pokutu podľa

článku 4.1 dohody, t. j. 0,065 % denne z nesplatenej istiny úveru. Uplatnil si preto aj zmluvnú pokutu a úroky z omeškania tak, že tieto spolu neprevýšia sumu 494,72 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy len 9,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 219,12 eur do zaplatenia.

Žalobca v priebehu konania vzal v časti žalobu späť, lebo žalovaná vykonala ďalšie úhrady, preto súd uznesením zo dňa 28. 08. 2015 č. 12C/25/2014-61 konanie v časti ohľadom istiny 85,24 eur s prísl. zastavil. Žalovanú po čiastočnom späťvzátí žiadal žalobca zaviazať na zaplatenie 295,89 eur aj so zmluvnou pokutou a úrokmi z omeškania.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

Dňa 08. 04. 2014 vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 O. s. p. vedľajší účastník na strane žalovanej. Tento vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania. Už priamo v žalobe sa uvádza, že išlo o pohľadávku, z ktorej veriteľovi vzniklo právo na úroky z omeškania od 21. 03. 2009, zmluva bola splatná najneskôr koncom roka 2010 a trojročná premlčacia doba uplynula 22. 03. 2010. Žaloba tak bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby podľa 101 Obč. zák. Pokiaľ žalovaná uzavrela dohodu o uznaní dlhu 10. 08. 2012, uznala už premlčaný dlh a s určitosťou neboli dodržané princípy čestnosti, ale využitý omyl a lešť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného dlhu, čo možno v zmysle § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Preto žiadal žalobu zamietnuť.

V súvislosti s vyjadrením vedľajšieho účastníka súd uvádza, že vo vyjadrení je zrejmý omyl, keď uvádza splatnosť najneskôr koncom roka 2010, právo na úroky z omeškania od 21. 03. 2009 a uplynutie trojročnej premlčacej doby 22. 03. 2010.

Podľa § 115a ods. 2 O. s. p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O. s. p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000,- eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Vo veci ide o drobný spor (§ 200ea O. s. p.), a preto súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 115a ods. 2 O. s. p.).

O tom, že ide o drobný spor a vo veci nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ako aj o povinnosti predložiť alebo označiť dôkazy (§ 120 ods. 4 O. s. p.) boli účastníci a vedľajší účastník poučení, žiadne ďalšie dôkazy nenavrhl ani neoznačili.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením žiadosti a zmluvy o poskytnutie pôžičky č. XXXXXXXXXXXX, všeobecných podmienok k tejto zmluve (fakticky takmer nečitateľných), dohody o uznaní dlhu č. XXXXXXXXXXXX aj so zmluvnými ustanoveniami, rozhodcovskej zmluvy, zmluvy o postúpení pohľadávok z Consumer Finance Holding, a. s. na Profidebt Slovakia aj prílohou, karty klienta, poznámok z telefonického vymáhania, oznámenia o zosplatnení dlhu, prehľadu úhrad, zmluvy o postúpení uzavretej medzi Profidebt Slovakia, a. s. a žalobcom aj s identifikáciou postúpenej pohľadávky a vec posúdil takto:

Dňa 31. 10. 2006 uzavreli Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok a žalovaná na základe žiadosti žalovanej zmluvu Triangel č. XXXXXXXXXXXX. Pohľadávka voči žalovanej bola postúpená na Profidebt Slovakia, s. r. o. a následne na terajšieho žalobcu. Uzavretá zmluva z 31. 10. 2006 je zmluvou spotrebiteľskou podľa § 1, 2 a 3 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"), keď veriteľom je v danom prípade právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (podľa žiadosti žalovaná žiadala pôžičku ako zamestnanec).

V prvom rade sa súd zaoberal vznesenou námietkou premlčania.

Priamo v žalobe sa uvádza, že príslušenstvo pohľadávky je tvorené úrokom z omeškania od 21. 03. 2009, čo korešponduje s predloženým dôkazom a to kartou klienta, v ktorej sa uvádza dátum zosplatnenia úveru 20. 03. 2009. Dňom 21. 03. 2009 preto začala plynúť premlčacia lehota. Medzi

právnym predchodcom žalobcu, a to firmou Profidebt, s. r. o., a žalovanou bola dňa 10. 08. 2012 uzavretá dohoda o uznaní dlhu.

Podľa § 110 ods. 1 vety druhej Obč. zák. ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak však bola v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Z hľadiska vznesenej námietky premlčania je preto rozhodujúca skutočnosť, či žalovaná platne uznala pohľadávku podľa § 110 ods. 1 Obč. zák.

Podľa uzavretej dohody o uznaní dlhu č. XXXXXXXXXXXX žalovaná uznala svoj záväzok zo zmluvy č. XXXXXXXX. Zmluva o poskytnutie pôžičky má však uvedené číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX. V uznaní sa uvádza aj variabilný symbol XXXXXXXXXXXX, avšak ani tejto údaj sa v uzavretej zmluve nenachádza, je len evidentne dodatočne dopísaný rukou, hoci celá zmluva je vypísaná strojom.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. "účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci."

Podľa § 120 ods. 4 O. s. p. "všetky dôkazy sa musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a O. s. p.) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy označené a predložené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a O. s. p."

Sporové konanie je ovládané takto ovládané prejednávacou zásadou, keď je na účastníkoch, aby tvrdili a dokazovali rozhodujúce skutočnosti. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha toho účastníka, v koho záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená, bola v konaní preukázaná ako pravdivá. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané jeho tvrdenia; dôsledkom jeho neunesenia je účastníkov procesný neúspech.

Žalobca neunesol dôkazné bremeno, že žalovaná platne písomne uznala predmetný záväzok, lebo údaje v dohode o uznaní dlhu sa nezhodujú s údajmi v uzavretej zmluve (konkrétne číslo zmluvy), pričom samotná skutočnosť, že sa ako spoločnosť uvádza Consumer Finance Holding, a. s. nie je dôkazom o tom, že ide práve o predmetnú pohľadávku. Súd sa preto ďalej už nezaoberal námietkami, či dohoda bola platne uzavretá resp. či žalovaná vedela o tom, že v tom čase je už dlh premlčaný.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že úver bol zosplatnený 20. 03. 2009, nasledujúci deň po zosplatnení, teda 21. 03. 2009 sa mohlo právo vykonať po prvý raz (§ 101 Obč. zák.), k platnému uznaniu pohľadávky, na základe ktorého by sa predĺžila premlčacia doba podľa § 110 ods. 1 Obč. zák. na 10 rokov nedošlo, žaloba bola podaná na súd až 02. 05. 2013, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby podľa § 101 Obč. zák. a vedľajší účastník (ktorý má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako žalovaná, na strane ktorej vstúpil do konania) vzniesol námietku premlčania podľa § 100 ods. 1 Obč. zák., súd žalobu z dôvodu premlčania zamietol.

Súd ešte poukazuje aj na skutočnosť, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, na základe ktorej je podaná žaloba (§ 52 a nasl. Obč. zák.) a podľa ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. v znení zák. č. 102/2014 Z. z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou a je potrebné zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Obč. zák., podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorý účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 01. 05. 2014 a právne predpisy, ktorých sú súčasťou, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3 M Cdo 12/2014).

Žalovaná, ktorá mala v konaní v plnom rozsahu úspech, či nárok na náhradu trov podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnila, a preto jej súd náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p. nepriznal.

Vedľajší účastník na strane žalovanej si právo na náhradu trov konania uplatnil vo výške 73,22 eur ako trovy právneho zastúpenia, vychádzajúc z hodnoty 381,13 eur. Úkony však vykonal po tom, ako bolo konanie v časti právoplatne zastavené, a preto hodnota, z ktorej mal vychádzať bola len 295,89 eur.

Súd vedľajšiemu účastníkovi priznal podľa § 93 ods. 4 vety prvej a § 142 ods. 1 O. s. p. náhradu trov právneho zastúpenia, a to podľa § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/ a c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, vychádzajúc z hodnoty 295,89 eur a to za 2 hlavné úkony (prevzatie vecí a podanie vyjadrenia) po 23,24 eur + dvakrát prináležiaca paušalizovaná náhrada trov po 8,39 eur, spolu 63,26 eur.

K účelnosti trov súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 13Co/803/2015: " Pojem "účelnosť" použitý v ustanovení § 142 ods.1 OSP treba chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, resp. pred nákladmi nadbytočnými, či nadmernými.

Zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo na ochranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok a aj keď účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že bol v konaní úspešný, každý úkon alebo každé iné vynaloženie trov treba posudzovať samostatne. Trovy vynaložené účastníkom konania (i vedľajším účastníkom konania) v spore musia byť v príčinnej súvislosti s predmetom konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku."

Z vyjadrenia vedľajšieho účastníka zo dňa 21. 10. 2015 vo veci samej je zrejmé, že reagoval konkrétne na nárok uplatnený žalobcom. Vyjadrenie okrem všeobecných zákonných citácií obsahuje aj konkrétne skutkové a právne závery týkajúce sa veci samej. Úkon príprava a prevzatie právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka treba považovať za nevyhnutný a účelný, pretože len na základe tohto úkonu dochádza k zastúpeniu a právny zástupca sa musí oboznámiť s uplatňovaným nárokom v návrhu na začatie konania, zvoliť prostriedky postupu v konaní. Trovy vynaložené vedľajším účastníkom konania v spore (úkon príprava a prevzatie zastúpenia a vyjadrenie vo veci samej) boli v príčinnej súvislosti s predmetom konania, ide o dva základné úkony. Ich vynaložením sa sledovala procesná ochrana proti tvrdenému nároku.

Zaplatenie trov právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka je odôvodnené ustanovením § 149 ods. 1 O. s. p.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že úver bol zosplatnený 20. 03. 2009, nasledujúci deň po zosplatnení, teda 21. 03. 2009 sa mohlo právo vykonať po prvý raz (§ 101 Obč. zák.), k platnému uznaniu pohľadávky, na základe ktorého by sa predĺžila premlčacia doba podľa § 110 ods. 1 Obč. zák. na 10 rokov nedošlo, žaloba bola podaná na súd až 02. 05. 2013, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby podľa § 101 Obč. zák. a vedľajší účastník (ktorý má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako žalovaná, na strane ktorej vstúpil do konania) vzniesol námietku premlčania podľa § 100 ods. 1 Obč. zák., súd žalobu z dôvodu premlčania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde písomne v 3 vyhotoveniach. V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonan navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak žalobca nesplní v stanovenej lehote uloženú mu povinnosť, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.